[2020] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 798

ਸੰਤੋਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ @ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ

(2020 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 264)

14 ਫਰਵਰੀ, 2020

[ਆਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860: ਉਪ-ਧਾਰਾ 376 (1) 450 - ਬਲਾਤਕਾਰ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ - ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ - ਸਜ਼ਾ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਪੀਲ - ਆਯੋਜਿਤਃ ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਉਹ ਵੀ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ - ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਰੋਗ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ - ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵੈਰ/ਵਿਵਾਦ ਸੀ - ਨਾਲ ਹੀ, ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ-ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ(ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 5)। ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਵਿਵਾਦ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.5 –

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੈਰ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 7-ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੇ ਸਰੀਰ' ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਰੋਗ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੇਟੀਕੋਟ ਉੱਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਉੱਤੇ ਵੀਰਜ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 5.2,5].3][806-ਈ-ਜੀ; 807 ਏ-ਬੀ]

2. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿੱਗੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਮੋਬਾਈਲ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਉਹ ਥਾਣੇ ਗਈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 5-ਪ੍ਰਾਸੈਕੂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਗਵਾਹ "ਸਟਰਲਿੰਗ ਗਵਾਹ" ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ। ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 6][809-ਐੱਫ-ਐੱਚ; 810 ਏ-ਡੀ]

ਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2008) 15 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 133: [2008] 16 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1078; ਰਾਏ ਸੰਦੀਪ ਉਰਫ ਦੀਪੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ. ਸੀ. ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) (2012) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 21: [2012] 6 ਐੱਸਸੀਆਰ 1153; ਮੁਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2014) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 327-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ.

ਰਵਿੰਦਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2015) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 491: [2015] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 860; ਰਣਜੀਤ ਹਜ਼ਾਰਿਕਾ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ (1998) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 635; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1996) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 384: [1996] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 532; ਬੀ. ਸੀ. ਦੇਵਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 122: [2007] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 509; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2011) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 130: [2011] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 774-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2008] 16 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1078 ਪੈਰਾ 3.11

[2012] ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ 6 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1153 ਪੈਰਾ 3.11 ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

(2014) 10 ਐਸ ਸੀ. 327 ਪੈਰਾ 3.12 ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2015] 2 ਐਸਸੀਆਰ 860 ਪੈਰਾ 3.12 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(1998) 8 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 635 ਪੈਰਾ 4.1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1996] 1 ਐਸਸੀਆਰ 532 ਪੈਰਾ 4.1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

[2007] 8 ਐਸਸੀਆਰ 509 ਪੈਰਾ 4.6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2011] 8 ਐਸਸੀਆਰ 774 ਪੈਰਾ 5.4.3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਃ 2020 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 264.

2015 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ (ਐਸਜੇ) ਨੰਬਰ. 209 ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 07.02.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ.

ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਵੀ. ਸੁਸ਼ਾਂਤ ਗੁਪਤਾ, ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਅਹਿਮਦ, ਮਧੁਰੇਂਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇਸ਼ਵ ਮੋਹਨ, ਰਿਸ਼ੀ ਕੇ. ਅਵਸਥੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਯੂਸ ਵਤਸਾ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ-I, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸੰਤੋਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ @ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7.2.2018 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ। 2015 ਦੀ ਧਾਰਾ 209, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) ਅਤੇ 450 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) ਅਤੇ 450 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ-ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਵੱਲੋਂ 16.09.2011 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਲਗਭਗ 11:00 ਵਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ-ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਭਰਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸੁਮਨ ਦੇਵੀ, ਉਸ ਦੀ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਗੋਟੀਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੱਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਸਮੇਤ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ/ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਅਤੇ ਸਹੁਰੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਗਯਾ ਵਿਖੇ ਸਨ। ਘਟਨਾ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਥਾਣੇ ਆਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੋਸ਼ੀ P.S. ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਨੰ. 325/2011. ਜਾਂਚ ਮਖਦੁਮਪੁਰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੱਪੜੇ/ਕੱਪੜੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਅਤੇ ਐਫਐਸਐਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾ. ਰੇਨੂ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) ਅਤੇ 450 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, I, ਜਹਾਨਾਬਾਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਸੈਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨੰ. 2011/90 ਦਾ 456 /

2012. ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

2.1 ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ (ਪੀਡਬਲਯੂ 5) ਅਤੇ ਡਾ. ਰੇਣੂ ਸਿੰਘ-ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਅੱਠ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ(ਪੀਡਬਲਯੂ 5)। ਅੱਠ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ, ਸੱਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 313, ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ' ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) ਅਤੇ 450 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 10 ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 450 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 7 ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

2.2 ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

3. ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 450 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

3.1 ਇਹ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀਰਜ ਜਾਂ ਖੂਨ ਦੇ ਕੋਈ ਧੱਬੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3.2 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ/ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

3.3 ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੈਰ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਸਮੱਗਰੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕੇ ਹਨ।

3.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ/ਸੱਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅੰਗਾਂ' ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3.5 ਇਹ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ/ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3.6 ਇਹ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਪੈਥੋਲੋਜੀਕਲ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3.7 ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ/ਸੀਰੋਲੋਜੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪੇਟੀਕੋਟ' ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੀ ਸੀਰੋਲੋਜੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪੇਟੀਕੋਟ' ਤੇ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

3.8 ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਲਿਖਤੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3.9 ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ./ਲਿਖਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ 10 ਵਜੇ ਥਾਣੇ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 10 ਵਜੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੂੰ ਧਾਰਾ 162 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

3.10 ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਤੌਲੀਆ ਧੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੌਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਦਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੋਬਾਈਲ ਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.11 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਗਵਾਹੀ' ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2008) 15 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 133 ਅਤੇ ਰਾਏ ਸੰਦੀਪ ਉਰਫ ਦੀਪੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ. ਸੀ. ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) (2012) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 21 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3.12 ਮੁਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2014) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 327 ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2015) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 491 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ਵ ਮੋਹਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4.1 ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਣਜੀਤ ਹਜ਼ਾਰਿਕਾ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ (1998) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 635 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1996) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 384 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

4.2 ਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ' ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4.3 ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਨੂੰ ਐਫਐਸਐਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੀਰਜ ਦੇ ਧੱਬੇ ਵੀ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ/ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

4.4 ਰਾਜੇਂਦਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦਰਾਓ ਵਾਸਨੀਕ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4.5 ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 36 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.6 ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਦੱਸੋ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੀ. ਸੀ. ਦੇਵਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ

(2007) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 122 ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4.7 ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਦੱਸੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿutਟਰਿਕਸ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਔਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ, ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 450 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4.8 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

5. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

5.1 ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

5.2 ਹੇਠ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (PW5). ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਵਿਵਾਦ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਨਾਲ ਵੈਰ ਸੀ। (accused). ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਡਾ. ਰੇਣੂ ਸਿੰਘ- ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 7-ਡਾ. ਰੇਨੂ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰ. ਬੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ. ਬੀ. ਸੀ. ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਡਾ. ਰੇਣੂ ਸਿੰਘ, ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 7-ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੇ ਸਰੀਰ' ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ।ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਰੋਗ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਇਸ ਲਈ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਰੋਗ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5.3 ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੇਟੀਕੋਟ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਪੇਟੀਕੋਟ' ਤੇ ਵੀਰਜ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਆਓ ਹੁਣ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ ਜਦੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ/ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵੈਰ ਸੀ।

5.4 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਅਤੇ ਰਾਏ ਸੰਦੀਪ @ਦੀਪੂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ' ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5.4.1 ਰਾਜੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰੇ 11 ਅਤੇ 12 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"11. ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਦੁੱਖ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਗਵਾਹ ਅਸਲ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਜਾਂ ਅਤਿਕਥਨੀ ਦੇ।

12. ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [(1996) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 384:1996 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.) 316] ਵਿੱਚ 1983 ਵਿੱਚ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਅਤੇ 376 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੰਡ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 113-ਏ ਅਤੇ 113-ਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਦਾਜ ਲਈ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 114-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਾਨ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਕੇ' ਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੰਭਾਵਤ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ, ਇੰਜੀਲ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

5.4.2 ਰਾਏ ਸੰਦੀਪ ਉਰਫ ਦੀਪੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ "ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਵਾਹ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

“22 ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, "ਸਟਰਲਿੰਗ ਗਵਾਹ" ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਇਸ ਲਈ, ਅਣਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਗਵਾਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਘੜਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਖਤ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੱਥ, ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਹਰੇਕ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਹਰ ਦੂਜੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ. ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁੰਮ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਟੈਸਟਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ "ਸਟਰਲਿੰਗ ਗਵਾਹ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਸਮੱਗਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸੰਸਕਰਣ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

5.4.3 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2011) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 130 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਸਬੂਤ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਬੇਦਾਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

5.5 ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ? ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਬੇਦਾਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ?

6. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿੱਗੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਮੋਬਾਈਲ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਉਹ ਥਾਣੇ ਗਈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ, ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 5-ਪ੍ਰਾਸੈਕੂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਗਵਾਹ "ਸਟਰਲਿੰਗ ਗਵਾਹ" ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ। ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵੈਰ/ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਤਰ-ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 5 ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ' ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- **ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

Advocate Shifa Kler